

войници и искали да я убиятъ. Тя се дигнала тогава на заднитѣ си крака, а съ прѣднитѣ си лапти замахала на лѣво на дѣсно и изповалила всичкитѣ на земята, и тогава се опжтила право при царкинята. Тя и дала сладки, а мечката ги отнела на господаря си. Дошѣло се на ловеца сега вино да пийне, отъ туй дѣто царьтъ пие, та повикалъ лѣва и го изпратилъ

на нея се появила царкинята; отпърво тя страшно се изплашила отъ лѣва, но послѣ го познала по герданчето на шията му, пуснала го въ стаята и го запитала: „Милий лѣве, какво искашъ?“ А той отговорилъ: „Моятъ господарь, който уби ламята, е тукъ; дошѣлъ съмъ да прося за вино, отъ това дѣто царьтъ пие“. Извикала тя тогава придворния винарь и му

за вино. Затичалъ се лѣвътъ, и право прѣдъ двореца се намѣрилъ. Тукъ стражата искала да му прѣгради пътя, но той тѣй страшно се разревалъ, че всички се изпокрили. Лѣвътъ намѣрилъ стаята на царкинята, доближилъ се до вратата и започналъ да удря по нея съ опашката си. Скоро вратата се разтворила и

заржчала да даде на лѣва отъ виното, отъ което царьтъ пие. А лѣвътъ рекълъ: „Азъ ще ида съ него да видя отъ кое вино ще ми наточи“. И слѣзълъ той съ винаря въ избата, и когато дошли долѣ, послѣдниятъ искалъ да му наточи отъ обикновеното вино, дѣто слугитѣ на царя пиятъ, ала лѣвътъ рекълъ: „Стой!